

...zířky se za včerejšky řadí
přetočený tachometr kroků
už nevyadí
arytmii stařeckých kroků

Vážená čtenářko, vážený čtenáři!

S přibývajícím věkem se „vzdálenosti i časy prodlužují“, ale i tak se dá dojít daleko; a vidět to, co ve spěchu uniká.

Žádná nostalgie, tančit dál, prostě v pomalejším rytmu – a klidně i s onou arytmií kroků.

Jen neseďte s rukama v klíně.

Vítejte tedy na malém ostrůvku, vytvořeném ze smysluplných slov.

VĚČNÁ TOUHA

Kroky
následující pohledy za obzor
pružné
i s berlemi
slepence touhy, pokory a snů
nadějí
pohrávající si s vlečkami červánků
spřádající pavučiny příběhů
do nichž jsi zalétl lkare
Tep tvého srdce
tamtam odhodlání
přitahuje
u oltáře
u něhož se permanentně
slouží mše
za nalezení odvahy
k vlastnímu hledání

POEZIE

je
přerývaný dech milenců
než ho smír přeruší
Volnost jarních vánků
do okvětních lístků
Hravost srpnového slunce
provoněné zralostí
opar nad vinicí
lechtaný ranními paprsky

Poezie
je očištná síla burčáku
předobraz
martinských vín

Poezie je Advent
rozsvěčující svíčky
na klikatou cestu
tmavými chodbami
vlastního sklepení

Poezie
jsou rána
když kohout plaší tmu
pro krásu právě zrozeného dne

MLČENÍ

Mlč a poslouvej tóny noci
když nemůžeš k ránu spát
nech si vysvětlit opeřenci
jak se vítá den
mlč a poslouvej
jak moudří vítají den
aby jim moudrost vydržela

Mlč
dívej se
poslouvej
aby ses nemusel zbytečně ptát

Mlčení
neruší právě se rodící myšlenky
chodce po nevyšlapaných cestách
ani poutníky s jasným cílem
Naslouvej
aby bylo o čem přemýšlet

Ale ptej se
kam belhají slova
ve vznešeném oděvu
nakažená pakostnicí
křič, vyrušuj
stavitele
falešných rozcestníků

jalových cest nikam
přehlušuj
slabošskou korektnost
dusivého ticha mlčení